

delmes. — a hajnal kezdetét pitymallásnak hívják. — a kása a tűznél rotyog. — a csengetyüvel hirt adnak.

pintyőke.

én kis pintyőke vagyok, hernyókat pusztítgatók, fogdosom a férgeket, dúdolók szép éneket.

(Flóri K.)

tyuk.

van nekem egy kendermagos pettyegetett tyukom. — korán reggel, délben, este mindig van rá gondom. — tyukom mondja: „koty, koty, koty, gazdasszonyka gondoskodj!” ezt is mondja: „kotko-dács, minden napra egy tojás, kot-kot-kot-kot-kot-kodács!”

(Gáspár csemegék.)

a húséges kutya.

egy jó öreg ur egyedül lakott házában, — szegény nagy szót hallott. — a rossz emberek azt hitték, hogy könnyű lesz az öreg urat meglopni. — sokat leskelődtek utána, de nem szedhették rá, mert az öreg urnak egy kis kuttyája volt. ez a kis kutya, ha bementek hozzá, mindjárt ugatott és az öreg ur figyelmessé lett általa. — várj te kutya! mondák a rossz emberek. — a kutya egyszer csakugyan eléjük került — s kegyetlenül elverték, — alig tudott szegény elfutni. — haza ment, s az öreg ur bekötözte sebeit s gyógyitgatta.